

DZIEŃ PIERWSZY – poniedziałek, 18 stycznia 2021
Przyjmując wybranie
„Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem” (J 15, 16a)

Czytanie z Księgi Rodzaju (Rdz 12, 1-4)

Pan powiedział do Abrama: Wyjdź ze swego kraju, z miejsca swojego urodzenia i z domu swego ojca do ziemi, którą ci wskażę, a sprawię, że powstanie z ciebie wielki naród i będę ci błogosławił. Rozsławię twoje imię i staniesz się błogosławieństwem. Będę błogosławił tym, którzy tobie błogosławią, a tych, którzy ciebie przeklinają, będę przeklinał. W tobie będą błogosławione wszystkie plemiona ziemi. I Abram wyruszył, jak mu Pan polecił, a Lot poszedł razem z nim. Abram miał siedemdziesiąt pięć lat, gdy wyszedł z Charanu.

Psalm 103

Błogosław, duszo moja, Pana,
i wszystko co jest we mnie – Jego święte imię!
Błogosław, duszo moja, Pana,
i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach!
Objawił Mojżeszowi swoje drogi,
a synom Izraela swoje dzieła.
Pan jest miłosierny i łaskawy,
nieskory do gniewu i pełen łaski.

Łaska Pana jednak trwa na wieki dla tych, którzy się Go boją,
a Jego sprawiedliwość dla dzieci ich dzieci,
dla tych, którzy strzegą Jego przymierza
i pamiętają, by wypełniać Jego przykazania.

Słowa Ewangelii według świętego Jana (J 1, 35-51)

Nazajutrz Jan ze swoimi dwoma uczniami stał na tym samym miejscu. Kiedy zobaczył przechodzącego Jezusa, powiedział: Oto Baranek Boży. Jego dwaj uczniowie usłyszeli, jak to mówił, i poszli za Jezusem. Gdy Jezus się odwrócił i zobaczył ich idących, zapytał: Czego szukacie? Oni zaś odpowiedzieli: Rabbi – to znaczy Nauczycielu – gdzie mieszkasz? Powiedział im: Chodźcie i zobaczcie. Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. A działo się to około godziny dziesiątej.

Andrzej, brat Szymona Piotra, był jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim. Odszukał on najpierw swojego brata Szymona i powiedział do niego: Znaleźliśmy Mesjasza – to znaczy Chrystusa. I przyprowadził go do Jezusa. Jezus zaś spojrział na niego i powiedział: Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz się nazywał Kefas – to znaczy Piotr.

Nazajutrz Jezus chciał pójść do Galilei. Spotkał Filipa i powiedział do niego: Pójdź za Mną! A Filip był z Betsaidy, z miasta Andrzeja i Piotra. Kiedy Filip spotkał Natanaela, oznajmił mu: Znaleźliśmy Tego, o którym napisał Mojżesz w Prawie i prorocy, Jezusa, syna Józefa z Nazaretu. Natanael jednak zapytał: Czy z Nazaretu może być coś dobrego? Filip odpowiedział: Chodź i zobacz.

A gdy Jezus ujrzał nadchodzącego Natanaela, powiedział: Oto prawdziwy Izraelita, w którym nie ma podstępów. Wtedy Natanael zapytał: Skąd mnie znasz? Jezus zaś odpowiedział: Zanim Filip ciebie zawołał, widziałem cię pod drzewem figowym. Wówczas Natanael oznajmił: Rabbi, Ty jesteś Synem Boga, Ty jesteś Królem Izraela. Jezus natomiast zapytał: Czy wierzysz dlatego, że powiedziałem: Widziałem cię pod drzewem figowym? Zobaczysz jeszcze większe rzeczy. I dodał: Zapewniam, zapewniam was: Ujrzycie nad Synem Człowieczym otwarte niebo i aniołów Boga wstępujących i zstępujących.

Rozważanie

Początkiem wędrówki jest spotkanie człowieka z Bogiem, stworzenia ze Stwórcą, spotkanie czasu z wiecznością.

Abraham usłyszał wezwanie: „Idź do ziemi, którą ci wskażę”. Podobnie jak Abraham jesteśmy wezwani do opuszczenia tego, co jest nam znane, i udania się na miejsce, które Bóg dla nas przygotował w głębi naszych serc. Po drodze stajemy się coraz bardziej sobą, ludem, jakim Bóg chciał, żebyśmy byli od początku. Podążając za wezwaniem, które jest do nas skierowane, stajemy się błogosławieństwem dla naszych bliskich, naszych sąsiadów i świata. Miłość Boża nas szuka. Bóg stał się człowiekiem w Jezusie, w którym spotykamy Boga. W naszym życiu, podobnie jak w Ewangelii świętego Jana, Boże wezwanie słyszymy na różne sposoby. Wzruszeni Jego miłością wyruszyliśmy za Nim. W tym spotkaniu podążamy ścieżką przemiany – jasnym początkiem miłości.

„Pewnego dnia zrozumiałeś, że, choć nie byłeś tego świadom, to jednak zostało to już zapisane w twoich najskrytszych głębiach. Więc zdecydowałeś się postępować śladami Chrystusa. W ciszy w obecności Chrystusa słyszałeś, jak mówił: „Pójdź za mną; Dam ci miejsce, w którym możesz odpocząć” (Źródła Taizé).

Modlitwa

Jezu Chryste, szukasz nas, chcesz ofiarować nam swoją przyjaźń i doprowadzić nas do pełni życia. Daj nam pewność, że odpowiemy na Twoje wezwanie, abyśmy mogli zostać przemienieni i stać się świadkami Twojej czułości wobec świata.

DZIEŃ DRUGI – wtorek, 19 stycznia 2021
Dojrzewając wewnętrznie
„Trwajcie we mnie, a Ja będę trwał w was” (J 15, 4a)

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (Ef 3, 14-21)

Dlatego padam na kolana przed Ojcem – od którego każda ojczyzna w niebiosach i na ziemi bierze swoją nazwę – żeby obdarzył was według bogactwa swojej chwały, aby przez Jego Ducha został umocniony wewnętrzny człowiek i przez wiarę Chrystus zamieszkał w waszych sercach, abyście zostali zakorzenieni w miłości i zbudowani na jej fundamencie; abyście byli w stanie pojąć wraz ze wszystkimi świętymi szerokość, długość, wysokość i głębokość, i poznali tę przewyższającą wszelkie poznanie miłość Chrystusa; abyście zostali napełnieni całkowitą pełnią Boga.

Temu zaś, który mocą działającą w nas może uczynić więcej niż to, o co prosimy lub co zdołamy sobie wyobrazić, Jemu chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie przez wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

Psalm 103

On odpuszcza wszystkie twoje winy
i leczy wszelkie choroby.

On ratuje twoje życie od śmierci,
wieńczy cię łaską i miłosierdziem.

On napełnia twoje życie dobrem
i odnawia twoją młodość jak orła.

Pan wymierza sprawiedliwość
i broni praw wszystkich uciśnionych.

Nie prowadzi sporu bez końca
i nie gniewa się wiecznie.

Nie postępuje z nami według naszych grzechów
i nie odpląca według naszej winy.

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza (Łk 2, 41-52)

Rodzice Jezusa co roku chodzili do Jeruzalem na święto Paschy. Gdy miał dwanaście lat, również się tam udali zgodnie ze świątecznym zwyczajem. Po upływie świąt, gdy wracali, Jezus-Dziecko pozostał w Jeruzalem, o czym nie wiedzieli Jego rodzice. Przypuszczając, że znajduje się wśród pielgrzymów, przeszli dzień drogi i poszukiwali Go między krewnymi i znajomymi. A gdy nie znaleźli, zawrócili do Jeruzalem, szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni. Siedział wśród nauczycieli, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. A wszystkich, którzy Go słuchali, zadziwiał swoim rozsądkiem i odpowiedziami.

Gdy to zobaczyli, zdumieli się, a Jego matka powiedziała: Synu, dlaczego nam to zrobiłeś? Twój ojciec i ja pełni bólu szukaliśmy Ciebie. Odpowiedział im: Dlaczego Mnie szukaliście? Czy nie wiedzieliście, że powinienem zajmować się sprawami Mojego Ojca? Oni jednak nie pojęli tego, co mówił. Wtedy poszedł z nimi, wrócił do Nazaretu i był im posłuszny. A Jego matka zachowywała wszystkie te słowa w swoim sercu. Jezus zaś dojrzewał, wzrastał w mądrości i łasce u Boga i ludzi.

Rozważanie

Spotkanie z Jezusem rodzi pragnienie pozostania z Nim i trwania w Nim: tyle czasu, ile potrzeba, by owoc dojrzał. Będąc w pełni człowiekiem, jak my, Jezus dorastał i dojrzewał. Prowadził proste życie, zakorzenione w praktykach wiary żydowskiej. W tym ukrytym życiu w Nazarecie karmił się obecnością Ojca. Maryja kontemplowała działania Boga w swoim życiu i życiu swojego Syna. Wszystko zachowywała w swoim sercu. W ten sposób stopniowo wrastała w tajemnicę Jezusa. My także potrzebujemy długiego okresu dojrzewania, całego życia, aby zgłębić ogrom miłości Chrystusa, pozwolić Mu przebywać w nas, a nam w Nim trwać. Duch sprawia, że Chrystus zamieszkuje w naszych sercach. Poprzez modlitwę, słuchanie słowa, dzielenie się z innymi, wprowadzanie w życie tego, co zrozumieliśmy, umacniamy się wewnętrznie.

„Gdy pozwolisz Chrystusowi zstąpić w głąb twego jestestwa, On przeniknie umysł i serce, dotrze do twego wnętrza, do najgłębszej istoty, abyś i ty pewnego dnia doświadczył głębi miłosierdzia” (Źródła Taizé).

Modlitwa

Duchu Święty, obyśmy przyjęli do serca obecność Chrystusa i pielęgnowali ją jako tajemnicę miłości. Umocnij naszą modlitwę, oświeć nas, gdy czytamy Pismo Święte, działaj przez nas, aby owoce Twoich darów mogły w nas wzrastać.

DZIEŃ TRZECI – środa, 20 stycznia 2021
Formując jedno ciało
„Miłujcie się wzajemnie, jak Ja was umiłowalem” (J 15, 12b)

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Kolosan (Kol 3, 12-17)

Jako wybrańcy Boga, święci i umiłowani, obleczcie się więc w serdeczne współczucie, dobroć, pokorę, uprzejmość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem, jeśli ktoś miałby zarzut przeciw drugiemu. Tak jak Pan darował wam, tak i wy czyńcie. Nade wszystko zaś obleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości. A pokój Chrystusa niech panuje w waszych sercach, bo do niego zostaliście powołani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni.

Słowo Chrystusa niech mieszka w was obficie. Z wszelką mądrością nauczajcie i napominajcie jedni drugich psalmami, hymnami i natchnionymi pieśniami, z wdzięcznością śpiewając w waszych sercach Bogu. I wszystko, czego dokonalibyście słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

Psalm 103

Jak bowiem niebiosa górują nad ziemią,
tak wielka jest Jego łaska dla tych, którzy się Go boją.
Jak daleko jest wschód od zachodu,
tak oddalił od nas nasze winy.

Jak ojciec lituje się nad swoimi dziećmi,
tak Pan lituje się nad tymi, którzy się Go boją.
Wie przecież, z czego powstaliśmy,
pamięta, że jesteśmy prochem.

Dni człowieka są jak trawa,
kwitnie on jak kwiat polny.
Ledwie wiatr powieje na niego – już go nie ma,
nawet ślad po nim nie zostaje.

Słowa Ewangelii według świętego Jana (J 13, 1-15.34-35)

Przed świętem Paschy Jezus, wiedząc, że nadeszła Jego godzina, aby przeszedł z tego świata do Ojca, umiłowal swoich w świecie, i to umiłowal ich do końca.

Podczas wieczerzy, gdy w sercu Judasza, syna Szymona Iskarioty, diabeł wzniecił zamiar, aby Go wydać, Jezus, wiedząc, że Ojciec dał Mu wszystko w ręce i że od Boga wyszedł i do Boga idzie, wstał od stołu, złożył szaty, wziął prześcieradło i nim się przepasał. Potem nalał wody do misy i zaczął myć nogi uczniów, i wycierać prześcieradłem, którym był przepasany. Podeszedł do Szymona Piotra. Ten powiedział do Niego: Panie, Ty mi będziesz mył nogi?

Jezus mu oznajmił: Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, zrozumiesz to później. Powiedział Mu Piotr: O nie, nie będziesz nigdy mył moich nóg. Odpowiedział mu Jezus: Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną. Powiedział więc do Niego Szymon Piotr: Panie, nie tylko moje nogi, ale także ręce i głowę. Odpowiedział mu Jezus: Wykąpany nie ma potrzeby się umyć, chyba że nogi, bo cały jest czysty. I wy jesteście czyści, ale nie wszyscy. Wiedział bowiem, kto ma Go wydać, dlatego powiedział: Nie wszyscy jesteście czyści.

Kiedy umył im nogi, założył szaty, znowu zajął miejsce przy stole i powiedział do nich: Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? Wy nazywacie Mnie Nauczycielem i Panem i dobrze mówicie, bo Nim jestem. Jeśli więc Ja, Pan i Nauczyciela, umyłem wam nogi, to i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam przykład, abyście i wy czynili, co Ja wam uczyniłem.

Nowe przykazanie wam daję, abyście się wzajemnie miłowali. Jak Ja was umiłowalem, tak i wy miłujcie jedni drugich. Po tym wszyscy poznają, że jesteście Moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

Rozważanie

W przeddzień śmierci Jezus ukląkł, aby umyć nogi swoim uczniom. Znał trudy wspólnotowego życia oraz znaczenie przebaczenia i wzajemnej służby. „Jeśli cię nie umyję” – powiedział do Piotra – „nie będziesz miał udziału ze mną”.

Piotr przyjął Jezusa u swoich stóp; został umyty i dotknięty pokorą i łagodnością Chrystusa. Później podążał za przykładem Jezusa i służył wspólnocie wiernych wczesnego Kościoła. Jezus pragnie, aby życie i miłość krążyły w nas jak soki w winorośli, tak aby wspólnoty chrześcijańskie stanowiły jeden krzew. Ale dziś, podobnie jak kiedyś, nie jest łatwo żyć razem. Często mamy własne ograniczenia. Czasami nie potrafimy kochać tych, którzy są nam bliscy we wspólnocie, parafii lub rodzinie. Są chwile, kiedy nasze relacje całkowicie się rozpadają.

W Chrystusie jesteśmy wezwani, byśmy nieustannie byli przyodziewani we współczucie.

Świadomość, że Bóg nas kocha, pobudza nas do przyjmowania siebie nawzajem z naszymi mocnymi i słabymi stronami. Wówczas Chrystus jest pośród nas.

„Nie posiadając prawie nic, czy jesteś sprawcą pojednania w tej wspólnocie miłości, która jest Ciałem Chrystusa, Jego Kościołem? Nie jesteś już sam we wszystkim, co robisz razem ze swoimi braćmi i siostrami. Wraz z nimi jesteś wezwany do życia przypowieścią o wspólnocie” (Źródła Taizé).

Modlitwa

Boże, nasz Ojczy, objawiasz nam swoją miłość przez Chrystusa i przez naszych braci i siostry. Otwórz nasze serca, abyśmy mogli akceptować się wzajemnie i mimo naszych różnic żyć we wspólnocie.

Pozwól nam żyć w jedności, aby zajaśniał dar, którym jest każda osoba. Bądźmy odbiciem Trójjedynego Boga.

DZIEŃ CZWARTY – czwartek, 21 stycznia 2021

Modląc się wspólnie

„Nie nazywam już was sługami... Nazwałem was przyjaciółmi” (J 15, 15)

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian (Rz 8, 26-27)

Duch wspiera nas w naszej niemocy. Nie wiemy bowiem, o co i jak należy się modlić, ale sam Duch wstawia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. A Ten, który bada serca, wie, czym jest zamysł Ducha i że zgodnie z wolą Boga wstawia się On za świętymi.

Psalm 141

Panie, wzywam Cię, pośpiesz mi z pomocą,
wysłuchaj mnie, gdy wołam do Ciebie!

Niech wznosi się moja modlitwa ku Tobie, jak dym kadzidła!

Niech ręce moje się wznoszą, jak ofiara wieczorna!

Do Ciebie, Boże, mój Panie, zwracam moje oczy,
w Tobie pokładam nadzieję, nie trać mojej duszy!
Strzeż mnie przed siłami, które na mnie zastawili,
i przed pułapkami tych, którzy czynią nieprawość

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza (Łk 11, 1-4)

A gdy Jezus przebywał w jakimś miejscu na modlitwie i ją ukończył, któryś z uczniów powiedział: Panie, naucz nas modlić się tak, jak i Jan nauczył swoich uczniów.

Odpowiedział im: Gdy się modlicie, mówcie: Ojcze, niech się święci Twoje imię, niech przyjdzie Twoje Królestwo. Dawaj nam codziennie nasz chleb powszedni. Przebacz nam nasze grzechy, bo i my przebaczymy każdemu, kto wobec nas zawinił i nie dopuść, abyśmy ulegli pokusie.

Rozważanie

Bóg jest spragniony relacji z nami. Szuka nas, jak szukał Adama, wołając go w ogrodzie: „Gdzie jesteś?” (Rdz 3, 9). W Chrystusie Bóg wyszedł nam na spotkanie. Jezus żył modląc się, ściśle zjednoczony ze swoim Ojcem, przyjaźniąc się ze swoimi uczniami. Wprowadził ich w to, co było dla Niego najcenniejsze: w relację miłości ze swoim Ojcem, który jest naszym Bogiem i Ojcem. Jezus i uczniowie razem śpiewali psalmy zakorzenione w bogactwie ich żydowskiej tradycji. Czasem jednak Jezus odchodził, by modlić się w samotności.

Modlitwa może być indywidualna lub wspólnotowa. Może wyrażać zadziwienie, skargę, wstawiennictwo, dziękczynienie lub być po prostu milczeniem. Czasami pojawia się pragnienie modlitwy, ale człowiek nie jest w stanie jej podjąć. Zwrócenie się do Jezusa i powiedzenie Mu „naucz mnie modlić się” już jest modlitwą.

Spotkanie w grupie daje nam wsparcie. Wspólnotę tworzy się przez śpiew, słowa i milczenie. Kiedy modlimy się z chrześcijanami innych wyznań, możemy być zaskoczeni jednoczącą więzią, która pochodzi od Tego, który jest ponad wszelkimi podziałami. Formy mogą się różnić, ale to ten sam Duch nas łączy.

„Podczas naszej regularnej wspólnej modlitwy, choć nie wiemy jak, rodzi się w nas miłość Jezusa. Wspólnotowa modlitwa nie zwalnia nas z modlitwy osobistej. Jedno podtrzymuje drugie. Poświęćmy codziennie trochę czasu, aby odnowić naszą osobistą więź z Jezusem Chrystusem” (z Reguły Taizé).

Modlitwa

Panie Jezus, całe Twoje życie było modlitwą, doskonałą harmonią z Ojcem. Przez Twojego Ducha naucz nas modlić się zgodnie z Twoją wolą miłości. Niech wierni całego świata zjednoczą się w modlitwie wstawienniczej i uwielbieniu, i niech przyjdzie Twoje królestwo miłości.

DZIEŃ PIĄTY – piątek, 22 stycznia 2021
Pozwalając przemienić się słowem
„Wy już jesteście czyli dzięki słowu, które do was mówiłem” (J 15, 3)

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa (Pwt 30, 11-20)

[Mojżesz powiedział do ludu:] To przykazanie bowiem, które ja ci dziś nadaję, nie jest dla ciebie za trudne ani niedostępne. Nie jest ono na niebiosach, byś mówił: Kto wstąpi dla nas do niebios, weźmie je dla nas i oznajmi nam, abyśmy je wypełnili? Nie jest ono także za morzem, byś mówił: Kto przepławi się dla nas przez morze, weźmie je dla nas i oznajmi nam, abyśmy je wypełnili? To słowo bowiem jest bardzo blisko ciebie, w twoich ustach i w twoim sercu, abyś je wypełniał.

Spójrz! Dziś kładę przed tobą życie i dobro, śmierć i zło. Dziś bowiem nakazuję ci miłować Pana, twego Boga, postępować Jego drogami, przestrzegać Jego przykazań i ustaw oraz nakazów, abyś żył i się rozmnażał. Wówczas będzie ci błogosławił Pan, twój Bóg, w ziemi, do której wejdiesz, aby ją posiąść. Natomiast jeśli odwróci się twoje serce i nie będziesz słuchał, dasz się zwieść i będziesz oddawał pokłon innym bogom i im służył, to oświadczam wam dzisiaj, że na pewno zginiecie i nie będą przedłużone dni waszego życia na ziemi, do której przepławisz się przez Jordan, aby tam wejść i wziąć ją w posiadanie.

Dziś powołuję przeciwko wam na świadków niebios i ziemię, kładę przed tobą życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierz życie, abyś żył ty i twoje potomstwo, abyś miłował Pana, twego Boga, słuchał Jego głosu i Ignął do Niego, gdyż On jest twoim życiem i przedłużeniem twoich dni, abyś zamieszkał w ziemi, którą poprzysiągł Pan dać twoim przodkom: Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi.

Psalm 85

Chcę słuchać, co Pan Bóg mówi,
gdyż obwieszcza pokój swojemu ludowi i swoim świętym.
Naprawdę, bliskie jest Jego zbawienie dla tych, którzy się Go boją.
Niech zamieszka Jego chwała w naszym kraju!

Spotkają się z sobą łaska i wierność,
sprawiedliwość i pokój się ucałują.
Wierność wyrośnie z ziemi,
a sprawiedliwość wyrzy z niebios.

Tak Pan obdarzy nas dobrem
i plon swój wyda nasza ziemia.
Sprawiedliwość przed Nim podąży,
będzie torować drogę Jego krokom.

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza (Mt 5, 1-12)

Jezus widząc tłumy, wszedł na górę, a gdy usiadł, Jego uczniowie podeszli do Niego. Wtedy zaczął nauczać:

Błogosławieni ubodzy w duchu, bo do nich należy Królestwo Niebios.

Błogosławieni zasmuceni, bo oni doznają pociechy.

Błogosławieni łagodni, bo oni odziedziczą ziemię.

Błogosławieni głodni i spragnieni sprawiedliwości, bo oni zostaną nasyceni.

Błogosławieni miłosierni, bo oni doznają miłosierdzia.

Błogosławieni czystego serca, bo oni zobaczą Boga.

Błogosławieni, którzy krzewią pokój, bo oni będą nazwani synami Boga.

Błogosławieni, którzy są prześladowani za sprawiedliwe postępowanie, bo do nich należy Królestwo Niebios.

Błogosławieni jesteście, gdy z Mojego powodu będą wam ubliżać, prześladować was i mówić kłamliwie wszystko, co złe, przeciwko wam. Radujcie się i weselcie, gdyż wielka jest wasza nagroda w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków przed wami.

Rozważanie

Słowo Boże jest nam bardzo bliskie. To błogosławieństwo i obietnica szczęścia. Gdy otworzymy nasze serca, Bóg przemawia do nas i cierpliwie przemienia to, co w nas umiera. Usuwa to, co uniemożliwia rozwój prawdziwego życia, tak jak winogrodnik przycina winorośl. Regularne medytowanie nad tekstem biblijnym, indywidualnie lub w grupie, zmienia nasze postrzeganie świata. Wielu chrześcijan codziennie modli się słowami błogosławieństw. Błogosławieństwa ukazują nam szczęście ukryte w tym, co niespełnione, szczęście, które wykracza poza cierpienie: błogosławieni, którzy dotknięci Duchem Świętym nie powstrzymują już łez, ale pozwalają im płynąć i w ten sposób otrzymują pocieszenie. Rośnie w nich głód sprawiedliwości i pragnienie starania się z innymi o pokój. Jesteśmy nieustannie wezwani do odnawiania naszego życia przez myśli i czyny. Zdarza się, że już tu i teraz doznajemy błogosławieństwa, które ostatecznie spełni się na końcu czasów.

„Módl się i pracuj, aby Bóg mógł panować. Niech Słowo Boże tchnie życie w pracę i odpoczynek. Zachowujcie wewnętrzną ciszę we wszystkim, tak by zamieszkać w Chrystusie. Bądź napelniony duchem błogosławieństw: radości, prostoty, miłosierdzia” (Siostry ze Wspólnoty Grandchamp).

Modlitwa

Błogosławiony jesteś, Boże, nasz Ojciec, za dar Twojego słowa w Piśmie Świętym. Błogosławiony jesteś za jego przemieniającą moc. Pomóż nam wybrać życie i niech Duch Twój nas prowadzi, abyśmy mogli doświadczyć szczęścia, którym tak bardzo chcesz nas obdarzyć.

DZIEŃ SZÓSTY – sobota, 23 stycznia 2021
Przyjmując innych
„Abyście szli i przynosili owoc, i aby wasz owoc był trwały” (J 15, 16b)

Czytanie z Księgi Rodzaju (Rdz 18, 1-5)

Potem Pan ukazał się [Abrahamowi] pod dębami Mamre, gdy siedział u wejścia do namiotu w upale dnia. Spojrzał w górę i zobaczył trzech mężczyzn stojących naprzeciw niego. Jak tylko ich ujrzał, natychmiast od wejścia do namiotu pośpieszył im na spotkanie i pokłonił się aż do ziemi.

I powiedział: Panie mój! Jeżeli znalazłem życzliwość w twoich oczach, nie omijaj swojego sługi. Pozwól, by przyniesiono trochę wody, abyście obmyli nogi, a potem odpoczniecie pod drzewem. Skoro przechodzicie koło swego sługi, to przyniosę też kawałek chleba i posilicie się, a później pójdziecie dalej. Oni zaś odpowiedzieli: Uczyn tak, jak powiedziałaś.

Psalm 112

Alleluja! Szczęśliwy, kto się boi Pana
i kocha Jego przykazania.

Jego potomstwo będzie potężne na ziemi
– pokolenie prawych dozna błogosławieństwa.

W jego domu będą bogactwo i dobrobyt,
a jego sprawiedliwość będzie trwać na wieki.

On wschodzi w ciemności jak światło dla prawych,
łaskawy, miłosierny, sprawiedliwy.

Dobrze się wie, kto się lituje i pożycza,
postępuje w swoich sprawach uczciwie.

On nigdy się nie zachwieje,
na wieki przetrwa pamięć o sprawiedliwym.

Słowa Ewangelii według świętego Marka (Mk 6, 30-44)

Apostołowie znowu zebrali się u Jezusa i opowiedzieli o wszystkim, czego dokonali i nauczali. On zaś im polecił: Idźcie na pustkowia i trochę odpocznijcie. Tak wielu bowiem przychodziło i odchodziło, że nawet nie mieli czasu zjeść. Popłynęli więc łodzią w zaciszne i odosobnione miejsce. Zobaczono jednak, jak odpływali. Wielu ich rozpoznało, podążyło pieszo ze wszystkich miast i przybyło tam przed nimi. Po wyjściu z łodzi Jezus zobaczył wielki tłum i ulitował się nad nimi, bo byli jak owce bez pasterza. I zaczął im głosić liczne nauki.

A gdy zrobiło się późno, uczniowie podeszli do Niego i powiedzieli: Jesteśmy na pustkowiu i pora już późna. Każ ludziom rozejść się do okolicznych osad i wiosek, aby kupili sobie coś do jedzenia. Jezus im jednak odpowiedział: Wy dajcie im jeść. Zapytali więc Go: Czy mamy iść i kupić chleba za dwieście denarów, żeby dać im jeść? On zaś powiedział im: Idźcie i zobaczcie, ile macie chlebów.

Gdy to sprawdzili, oznajmili: Pięć i dwie ryby.

Wtedy polecił im, żeby kazali wszystkim usiąść grupami na zielonej trawie. I rozłożyli się grupa przy grupie, po sto i po pięćdziesiąt osób. Wówczas Jezus wziął pięć chlebów i dwie ryby, podniósł wzrok ku niebu, pobłogosławił i połamał chleby, i dawał uczniom, aby im rozdawali. Także dwie ryby podzielił między wszystkich. I najedli się wszyscy do syta, i zebrali jeszcze dwanaście pełnych koszy okruchów i resztek z ryb. Tych zaś, którzy jedli, było pięć tysięcy mężczyzn.

Rozważanie

Kiedy pozwalamy się przemieniać przez Chrystusa, Jego miłość w nas rośnie i przynosi owoce.

Przyjęcie bliźniego to konkretny sposób dzielenia się miłością, która jest w nas. Jezus przez całe życie przyjmował tych, których spotykał. Słuchał ich z troską ich cierpieniem, pocieszał i pouczał.

W ewangelicznej relacji o rozmnożeniu chlebów Jezus jest poruszony i współczuje głodnemu tłumowi. Wie, że cała ludzkość ma być nakarmiona, a tylko On może naprawdę zaspokoić wszelki głód i pragnienie życia. Ale nie chce tego zrobić bez swoich uczniów, bez udziału człowieka: pięciu chlebów i dwóch ryb.

Dzisiaj również Jezus wzywa nas, byśmy byli Jego współpracownikami. Czasami wystarczy coś tak drobnego, jak życzliwe spojrzenie, wysłuchanie lub tylko milcząca obecność. Kiedy ofiarowujemy Jezusowi nasze mizerne umiejętności, On używa ich w zaskakujący sposób. Doświadczamy wtedy tego, co zrobił Abraham, ponieważ dając, otrzymujemy, a kiedy przyjmujemy innych, jesteśmy obficie błogosławieni.

„W przybylszu przyjmujemy samego Chrystusa” (z Reguły Taizé).

„Czy ludzie, których przyjmujemy każdego dnia, znajdą w nas mężczyzn i kobiety promieniujących Chrystusem, naszym pokojem?” (Źródła Taizé).

Modlitwa

Jezu Chryste, pragniemy w pełni zaakceptować braci i siostry, którzy są z nami. Panie, często czujemy się bezradni w obliczu ich cierpienia, a jednak Ty zawsze nas wyprzedzasz i już ich przyjąłeś w swoim współczuciu. Mów do nich naszymi ustami, wspieraj naszymi czynami i pozwól, aby Twoje błogosławieństwo spoczęło na nas wszystkich.

DZIEŃ SIÓDMY – niedziela, 24 stycznia 2021
Wzrastając w jedności
„Ja jestem krzewem winnym, wy zaś latoroślami” (J 15, 5a)

Czytanie z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian (Kor 1,10-13; 3,21-23)

Zachęcam więc was, bracia, przez wzgląd na imię naszego Pana, Jezusa Chrystusa, abyście wszyscy byli zgodni i aby nie było wśród was rozłamów, ale abyście byli doskonali w jednakowym myśleniu i w jednakowej ocenie. Ludzie Chloe bowiem donieśli mi o was, moi bracia, że są między wami spory. Mówię to dlatego, że każdy z was mówi: ja należę do Pawła; ja do Apollosa; ja do Kefasa; ja zaś do Chrystusa. Czy Chrystus jest podzielony? Czy Paweł został za was ukrzyżowany? Czy też w imię Pawła zostaliście ochrzczeni? Dlatego też niech się nikt nie chlubi ludźmi. Wszystko przecież jest wasze: czy Paweł, czy Apollos, czy Piotr, czy świat, czy życie, czy śmierć, czy teraźniejszość, czy przyszłość – wszystko wasze, wy natomiast Chrystusa, a Chrystus Boga.

Psalm 133

O, jak to dobrze i miło,
gdy bracia w zgodzie mieszkają
Jest to jak wyborny olejek na głowie,
co spływa na brodę, na brodę Aarona,
co spływa na skraj jego szaty.

Jest to jak rosa Hermonu,
która opada na wzgórza Syjonu.
Tam bowiem Pan zsyła błogosławieństwo
i życie na wieki.

Słowa Ewangelii według świętego Jana (J 17, 20-23)

[Podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus rzekł:] Nie proszę jedynie za nimi, ale także za tymi, którzy dzięki ich słowu uwierzą we Mnie. Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, żeby i oni byli w Nas, aby świat uwierzył, że Ty Mnie posłałeś. Obdarowałem ich chwałą, którą Mi dałeś, aby byli jedno, jak My jedno jesteśmy, Ja w nich, a Ty we Mnie. Aby doskonalili się w jedności, żeby świat poznał, że Ty Mnie posłałeś i umiłowałeś ich tak, jak Mnie umiłowałeś.

Rozważanie

W przeddzień swojej śmierci Jezus modlił się o jedność tych, których dał mu Ojciec: „aby wszyscy stanowili jedno... aby świat uwierzył”. Złączeni z Nim, jak latorośl z krzewem winnym, pokrzepiamy się tym samym sokiem, który nas ożywia.

Każda tradycja stara się doprowadzić nas do sedna naszej wiary: do komunii z Bogiem przez Chrystusa w Duchu Świętym. Im mocniej żyjemy w tej komunii, tym bardziej jesteśmy złączeni z innymi chrześcijanami i całą ludzkością. Paweł ostrzega nas przed postawą, która już zagroziła jedności pierwszych chrześcijan: przed absolutyzacją własnej tradycji ze szkodą dla jedności Ciała Chrystusowego. Wówczas różnice, zamiast wzbogacać, dzielą. Święty Paweł miał bardzo szeroką wizję: „Wszystko jest wasze, wy natomiast Chrystusa, a Chrystus Boga” (1 Kor 3, 22-23). Wola Chrystusa kieruje nas na drogę jedności i pojednania. Zobowiązuje nas również do zjednoczenia naszej modlitwy z Jego modlitwą: „aby wszyscy byli jedno... aby świat uwierzył” (J 17, 21).

„Nigdy nie popadajcie w zgorszenie podziału chrześcijan, którzy tak chętnie wyznają miłość bliźniego, a mimo to pozostają podzieleni. Jedność Ciała Chrystusa uczynicie swoją żarliwą troską” (z Reguły Taizé).

Modlitwa

Duchu Święty, ożywiający ogień, czułe technienie, przyjdź i zamieszka w nas. Odnów w nas pragnienie jedności, abyśmy żyli ze świadomością łączącej nas więzi. Niech wszyscy, którzy we chrzcie przyodziali się w Chrystusa, połączą się, dając wspólne świadectwo nadziei, która ich podtrzymuje.

DZIEŃ ÓSMY – poniedziałek, 25 stycznia 2021
Pojednanie z całym stworzeniem
„Aby moja radość była w was, i aby wasza radość była pełna” (J 15, 11)

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Kolosan (Kol 1, 15-20)

On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia. W Nim bowiem zostało stworzone wszystko w niebiosach i na ziemi: rzeczy widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy zwierzchności, czy władze – wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone. On też jest przed wszystkim i wszystko istnieje dzięki Niemu, On jest Głową Ciała – Kościoła, On jest początkiem, pierworodnym spośród umarłych, aby we wszystkim mieć pierwszeństwo. Bóg bowiem postanowił, aby w Nim zamieszkała cała pełnia i aby przez Niego pojednać wszystko z sobą, czy to na ziemi, czy w niebiosach, czyniąc pokój przez krew Jego krzyża.

Psalm 96

Oddajcie Panu, rodziny ludów,
oddajcie Panu chwałę i potęgę!
Oddajcie Panu chwałę Jego imienia,
przyniescie dary i wejdźcie na Jego dziedzińce,
złóżcie pokłon Panu odziani w święte szaty!
    Zadrzyj cała ziemio przed Jego obliczem!
    Głoście wśród narodów: Pan jest królem!
    Świat umocniony przez Niego już się nie zachwieje,
    On sprawiedliwie sędzi ludy.
Niech się radują niebiosa i cieszy się ziemia,
niech szumi morze i to, co je zamieszkuje!
Niech się weselą pola i wszystko, co jest na nich,
niech się radują wszystkie leśne drzewa

Słowa Ewangelii według świętego Marka (Mk 4, 30-32)

[Jezus] powiedział też: Do czego porównamy Królestwo Boga lub w jakiej przypowieści je przedstawimy? Jest jak ziarno gorzycy, które w chwili siewu jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Kiedy jednak zostanie zasiane, wyrasta i staje się większe od innych roślin. Wypuszcza gałęzie tak wielkie, że w ich cieniu gnieźdzą się ptaki.

Rozważanie

Hymn o Chrystusie z Listu do Kolosan zaprasza nas do śpiewania chwały zbawienia Bożego, które obejmuje cały wszechświat. Droga pojednania została otwarta przez Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego; stworzenie również przeznaczone jest do życia i pokoju. Oczami wiary widzimy, że królestwo Boże jest rzeczywistością zarówno bardzo bliską, jak i wciąż bardzo małą, prawie niewidoczną – jak ziarno gorzycy. Jednak wrzucone w miłujące ludzkie serca rozwija się. Duch Zmartwychwstałego działa nawet w niedoli naszego świata. Zachęca nas do zaangażowania się – wraz ze wszystkimi ludźmi dobrej woli – w niestrudzone poszukiwanie sprawiedliwości i pokoju oraz starania, aby ziemia znów stała się domem dla wszystkich stworzeń. Uczestniczymy w dziele Ducha tak, aby całe stworzenie mogło nadal chwalić Boga. Kiedy natura cierpi, kiedy ludzie są przytłaczani, Duch zmartwychwstałego Chrystusa – daleki od tego, by pozwolić nam zwątpić i się poddać – zaprasza nas, byśmy stali się częścią Jego dzieła uzdrawiania. Nowe życie, które przynosi Chrystus, dla wielu staje się światłem nadziei. Jest źródłem pojednania dla całego stworzenia i niesie radość, która pochodzi spoza nas: „aby moja radość była w was i wasza radość była pełna” (J 15, 11).

„Czy chcesz celebrować nowe życie, które Chrystus daje przez Ducha Świętego, i pozwolić Mu żyć w tobie, pośród nas, w Kościele, w świecie i w całym stworzeniu?” (Druga obietnica składana podczas przyrzeczeń we Wspólnocie z Grandchamp).

Modlitwa

Boże po trzykroć święty, Ojcze, Synu i Duchu Święty, dziękujemy Ci, że nas stworzyłeś i umiłowałeś. Dziękujemy Ci za Twoją obecność w nas i w stworzeniu. Obyśmy nauczyli się patrzeć na świat tak, jak Ty go postrzegasz, z miłością. I w nadziei na spełnienie tej wizji, byśmy mogli pracować dla świata, w którym rozwija się sprawiedliwość i pokój, na chwałę Twego imienia.

Teksty Pisma Świętego: *Biblia Ekumeniczna to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu z księgami deuterokanonicznymi*. Przekład z języków oryginalnych. Towarzystwo Biblijne, wyd. I, Warszawa 2017.